

**ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΛΕΙΑΔΑΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΟΜΠΑΜΑ
(ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ) ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΚΟΠΙΑΝΟΥΣ
(Δείτε ποιοι την υπέγραψαν!)**

“Οι ΗΠΑ δεν έχουν καμιά δουλειά να υποστηρίξουν την παραποίηση της ιστορίας”

Με το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο λάβαμε την παρακάτω επιστολή πανεπιστημιακών από όλο τον κόσμο γραμμένη στα ελληνικά (!) και την αναδημοσιεύουμε για την βαρύτητα των απόψεων που εκφράζονται από ειδικούς επιστήμονες. Ίσως θα πρέπει να δημοσιευτεί και στα αγγλικά στον αυστραλιανό Τύπο.

**Προς τον Αξιότιμο Πρόεδρο Μπαράκ Ομπάμα
Πρόεδρο των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής
Λευκός Οίκος
1600 Pennsylvania Avenue, NW
Washington, DC 20500**

Αξιότιμη κύριε Πρόεδρε,

Με την παρούσα επιστολή, οι υπογράφωντες ζητούμε με κάθε σεβασμό την παρέμβασή σας για να τακτοποιηθούν συντριμμια ιστορικής αταξίας που άφησε πίσω της στη νοτιοανατολική Ευρώπη η προηγούμενη κυβέρνηση των ΗΠΑ. Στις 4 Νοεμβρίου 2004, δύο ημέρες μετά την επανεκλογή του Προέδρου George W. Bush, η κυβέρνησή του ομόφωνα αναγνώρισε τη “Δημοκρατία της Μακεδονίας”. Αυτή η πράξη όχι μόνο κατέλυσε γεωγραφικά και ιστορικά δεδομένα, αλλά και έδωσε έναυσμα να ξεσπάσει μια επικίνδυνη επιδημία ιστορικού ρεβιζιονισμού, του οποίου το πιο προφανές σύμπτωμα είναι η καταχρηστική οικειοποίηση από την κυβέρνηση των Σκοπίων του πιο διάσημου Μακεδόνα, του Μεγάλου Αλεξάνδρου.

Πιστεύουμε ότι αυτή η ανοησία έχει ξεπεράσει κάθε όριο και ότι οι ΗΠΑ δεν έχουν καμιά δουλειά να υποστηρίξουν την παραποίηση της ιστορίας. Ας κάνουμε μια ανασκόπηση των δεδομένων. (Η τεκμηρίωση αυτών των δεδομένων βρίσκεται στο <http://macedonia-evidence.org/documentation.html>).

Η εν λόγω περιοχή, με τη σύγχρονη πρωτεύουσά της τα Σκόπια, ονομαζόταν στην αρχαιότητα Παιονία. Τα όρη Βαρνούς και Όρβηλος (που σχηματίζουν σήμερα τα βόρεια σύνορα της Ελλάδας) αποτελούν ένα φυσικό όριο που χώριζε και χωρίζει τη Μακεδονία από τη βόρεια γείτονά της. Η μόνη πραγματική σύνδεση βρίσκεται κατά μήκος του Αξιού/Βαρδάρη ποταμού αλλά ακόμα και αυτή η κοιλάδα “δε σχηματίζει μία δίοδο επικοινωνίας γιατί τέμνεται από χαράδρες”.

Αν και είναι αλήθεια ότι οι Παίονες υποτάχθηκαν στο Φίλιππο Β΄, πατέρα του Μεγάλου Αλεξάνδρου, το 358 π.Χ., δεν ήταν Μακεδόνες και δεν ζούσαν στη Μακεδονία. Παρομοίως, για παράδειγμα, οι Αιγύπτιοι που κατακτήθηκαν από τον Αλέξανδρο, μπορεί μεν να κυβερνούσαν από τους Μακεδόνες, συμπεριλαμβανομένης και της γνωστής Κλεοπάτρας, αλλά δεν υπήρξαν ποτέ οι ίδιοι Μακεδόνες και η Αίγυπτος δεν ονομάστηκε ποτέ Μακεδονία. Αντίθετα, η Μακεδονία και οι Μακεδόνες Έλληνες βρίσκονταν για τουλάχιστον 2500 χρόνια εκεί ακριβώς όπου είναι η σύγχρονη ελληνική περιφέρεια της Μακεδονίας. Ακριβώς η ίδια σχέση ισχύει για την Αττική και τους Αθηναίους Έλληνες, το Άργος και τους Αργεΐους Έλληνες, την Κόρινθο και τους Κορινθίους Έλληνες κ.ο.κ.

Δεν κατανοούμε πώς οι σύγχρονοι κάτοικοι της αρχαίας Παιονίας, που μιλούν σλάβικα - μια γλώσσα που εισήχθη στα Βαλκάνια περίπου μια χιλιετία μετά το θάνατο του Αλεξάνδρου - μπορούν να διεκδικούν τον Αλέξανδρο για εθνικό τους ήρωα. Ο Μέγας Αλέξανδρος ήταν εξ ολοκλήρου και αδιαμφισβήτητα Έλληνας. Ο προ-προ-προπάππος του, Αλέξανδρος Α΄, αγωνίστηκε στους Ολυμπιακούς Αγώνες όπου η συμμετοχή επιτρεπόταν μόνο σε Έλληνες. Ακόμα και πριν από τον Αλέξανδρο Α΄ οι Μακεδόνες τοποθετούσαν τις προγονικές τους ρίζες στο Άργος και πολλοί από τους βασιλείς τους χρησιμοποιούσαν την κεφαλή του Ηρακλή - του κατεξοχήν Έλληνα ήρωα - στα νομίσματά τους.

Ο Ευριπίδης - που πέθανε και θάφτηκε στη Μακεδονία - έγραψε το έργο του “Αρχέλαος” προς τιμήν του μεγάλου θείου του Αλεξάνδρου και το έγραψε στα ελληνικά. Όσο βρισκόταν στη Μακεδονία, ο Ευριπίδης έγραψε ακόμα τις Βάκχες, επίσης στα ελληνικά. Κατά συνέπεια, το Μακεδονικό κοινό μπορούσε να καταλάβει τι έγραψε και τι άκουγαν.

Ο πατέρας του Αλεξάνδρου, Φίλιππος, κέρδισε αρκετές νίκες σε ιππικούς αγώνες στην Ολυμπία και τους Δελφούς, τα δύο πιο ελληνικά από όλα τα ιερά της αρχαίας Ελλάδας, όπου δεν επιτρεπόταν σε μη-Έλληνες να αγωνιστούν. Ακόμα πιο

σημαντικό, ο Φίλιππος ορίστηκε διοργανωτής των Πύθιων Αγώνων στους Δελφούς το 346 π.Χ. Με άλλα λόγια, ο πατέρας του Μεγάλου Αλεξάνδρου και οι πρόγονοί του ήταν εξ ολοκλήρου Έλληνες. Η ελληνική γλώσσα ήταν η γλώσσα που χρησιμοποιούσε ο Δημοσθένης και η πρεσβεία του από την Αθήνα όταν επισκέπτονταν τον Φίλιππο επίσης το 346 π.Χ. Ένας άλλος Έλληνας του Βορρά, ο Αριστοτέλης, πήγε να σπουδάσει για περίπου 20 χρόνια στην Ακαδημία του Πλάτωνα. Στη συνέχεια, επέστρεψε στη Μακεδονία και έγινε ο δάσκαλος του Αλεξάνδρου Γ΄. Μιλούσαν ελληνικά στην σχολή που σώζεται ακόμα και σήμερα κοντά στη Νάουσσα στην ελληνική Μακεδονία.

Ο Αλέξανδρος είχε μαζί του σε όλες του τις εκστρατείες την έκδοση του Αριστοτέλη της Ιλιάδας του Ομήρου. Ο Αλέ-

ξανδρος διέδωσε την ελληνική γλώσσα και τον πολιτισμό σε όλη του την αυτοκρατορία, ιδρύοντας πόλεις και εγκαθιστώντας εκπαιδευτικά κέντρα. Εξού και βρίσκουμε επιγραφές που αφορούν χαρακτηριστικούς ελληνικούς θεσμούς όπως είναι το γυμνάσιο τόσο μακριά όσο στο Αφγανιστάν. Είναι γραμμένες στα ελληνικά. Προκύπτουν οι εξής ερωτήσεις: Γιατί ήταν η ελληνική γλώσσα η lingua franca σε όλη την επικράτεια του Αλεξάνδρου αν αυτός ήταν “Μακεδόνας”; Γιατί γράφτηκε η Καινή Διαθήκη στα ελληνικά;

Οι απαντήσεις είναι ξεκάθαρες: ο Μέγας Αλέξανδρος ήταν Έλληνας, όχι Σλάβος, και οι Σλάβοι και η γλώσσα τους δεν σχετίζονταν με τον Αλέξανδρο ή την πατρίδα του παρά 1000 χρόνια αργότερα. Αυτό μας φέρνει πίσω στη γεωγραφική περιοχή που ήταν γνωστή στην αρχαιότητα ως Παιονία. Γιατί οι